

บทที่ 6

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ในการอ่านออกเสียง

เค้าโครงเรื่อง

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง

1. การเลือกบทอ่าน
2. การเตรียมบทอ่านเพื่อการบันทึกเสียง
3. การบันทึกเสียงและบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล
4. การเล่าเรื่องที่อ่าน
5. การวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดในการอ่าน
6. การบันทึกผลการวิเคราะห์ลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านของเด็กเป็นรายคน

สาระสำคัญ

1. บทอ่านที่จะนำมาอ่านเพื่อเก็บข้อมูลอาจจะเป็นนิทานหรือเป็นข้อความที่เลือกจากหนังสืออ่าน ซึ่งมีระดับความยากง่ายสูงกว่าระดับที่ผู้อ่านจะอ่านได้โดยอิสระมีความยาวเพียงพอที่จะให้ผู้อ่านทำข้อผิดพลาดได้ตั้งแต่ 25 คำขึ้นไปและเป็นเรื่องที่จบในตัว
2. การเตรียมบทอ่านเพื่อบันทึกเสียงควรเตรียมไว้ 2 ชุด คือชุดที่หนึ่งสำหรับผู้อ่าน ซึ่งอ่านจากต้นฉบับโดยตรง และอีกชุดหนึ่งสำหรับผู้ทำการบันทึกข้อมูลจะใช้ในการบันทึกข้อผิดพลาดลงไป
3. การบันทึกเสียงและการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล จะต้องทำในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านออกเสียง ผู้ควบคุมการบันทึกเสียงจะจดข้อผิดพลาดจากการอ่านไปพร้อมๆ กันจนจบ โดยใช้แผ่นบันทึกข้อมูล (Worksheet) ซึ่งจะมีข้อความตรงกันกับที่ผู้อ่านอ่าน หลังจากนั้นจะใช้เสียงจากแถบบันทึกเสียงประกอบด้วยเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของการบันทึกข้อมูลทั้งหมด
4. การเล่าเรื่องที่อ่านจะเป็นการทดสอบความจำและความเข้าใจ โดยผู้อ่านจะเป็นผู้เล่าเอง ครูหรือผู้ควบคุมจะไม่ใช่คำถามนะเพื่อเป็นการสรุปหรือชี้แจงเรื่องแต่อย่างใด
5. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง อาศัยแบบตรวจสอบข้อผิดพลาดเพื่อดูรูปแบบของข้อผิดพลาดว่าเป็นอย่างไร และข้อผิดพลาดดังกล่าวจะมีผลต่อความเข้าใจการอ่านมากน้อยเพียงใด
6. การบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูลลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านเป็นรายคน จะช่วยให้สรุปผลเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดด้อยของผู้อ่านในด้านโครงสร้างภาษาและความเข้าใจการอ่านได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาบทเรียนนี้จบแล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. ลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านได้ครบถ้วน
2. บอกลักษณะที่เหมาะสมของบทอ่านที่จะนำมาใช้ในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
3. ลำดับขั้นตอนในการเตรียมบทอ่านเพื่อใช้ในการอ่านและการบันทึกข้อมูลได้ถูกต้อง
4. บอกขั้นตอนในการบันทึกเสียงและการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล ได้ครบถ้วน
5. ตั้งคำถามและกำหนดบทสนทนากับผู้อ่านเพื่อให้เล่าเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
6. บอกลักษณะและรูปแบบของข้อผิดพลาดที่ผู้อ่านทำขึ้นได้ถูกต้อง
7. อธิบายวิธีนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปบันทึกลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านของผู้อ่านเป็นรายคนได้ถูกต้อง

ในบทเรียนก่อน ได้เสนอเรื่องราวของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงไปแล้ว ในบทเรียนนี้ จะได้สรุปขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงตามลำดับ

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง มีดังนี้

1. การเลือกบทอ่าน
2. การเตรียมบทอ่านเพื่อการบันทึกเสียง
3. การบันทึกเสียงและการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล
4. การเล่าเรื่องที่อ่าน
5. การวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง
6. การบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูลลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านเป็นรายคน

1. การเลือกบทอ่าน

บทอ่านที่จะให้ผู้อ่านหรือนักเรียนอ่านอาจจะคัดเลือกมาจากหนังสือแบบเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบที่เป็นนิทาน หรือเป็นสารคดี ถ้าเป็นนิทานควรมีเค้าโครงเรื่องที่เข้าใจง่าย ถ้าเป็นเรื่องสารคดีควรมีหัวข้อเรื่องหรือแนวคิดที่ไม่สลับซับซ้อนเกินไป

บทอ่านควรเป็น เรื่องที่นักเรียนหรือผู้อ่านไม่เคยอ่านมาก่อน ถ้าเป็นนิทานควรเลือกเฉพาะ เรื่องที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยได้ฟังหรือได้อ่านมาก่อน เนื่องจากบทอ่านเป็นเรื่องที่ผู้อ่านไม่เคยอ่านมาก่อน เนื้อเรื่องควรมีแนวคิดและสถานการณ์ที่ผู้อ่านทำความเข้าใจได้ง่าย ถ้าผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านมาก่อนก็จะช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องใหม่ที่อ่านได้ดีขึ้น

บทอ่านควรมีความยาวที่ผู้อ่านจะอ่านจบภายใน 15 ถึง 20 นาที สำหรับผู้เรียนในชั้น ประถมตอนปลายควรถูกให้อ่านบทอ่าน 2 - 3 บท เพื่อให้มีความยาวเพียงพอ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมควรถูกให้อ่านบทอ่านที่ยาวขึ้นจาก 4 - 8 หน้า ผู้อ่านควรอ่านให้จบบทหรือตอน แม้ว่าข้อมูลข้อผิดพลาดในการอ่าน บางส่วนเท่านั้นที่จะนำมาบันทึกและทำการวิเคราะห์

บทอ่านควรมีความยากง่ายเพียงพอที่ผู้อ่านจะทำข้อผิดพลาดได้ แต่ไม่ยากจนเกินไปจนผู้อ่าน อ่านเองไม่ได้ ถ้าให้ผู้อ่านอ่านบทความ 2 - 3 บทที่มีความยากง่ายต่างกันก็จะดี และเรื่องแรกที่อ่านควร ให้สูงกว่าระดับที่อ่านได้ 1 ชั้นตามที่เคยอ่านได้มาก่อน

ถ้าครูหรือผู้เก็บข้อมูลสังเกตเห็นว่าข้อความที่ให้อ่านอ่านง่ายเกินไป คือทำข้อผิดพลาดได้ ค่อนข้างน้อย ควรปรับเปลี่ยนบทอ่านทันที บทอ่านที่เหมาะสมควรมีข้อผิดพลาดตั้งแต่ 25 คำขึ้นไป ถ้า หากในขณะอ่านผู้อ่านเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น อ่านตะกุกตะกัก หยุดถามบ่อยๆ ลังเลใจ อ่านไม่ ออก แสดงว่าบทอ่านนั้นยากเกินไป ควรปรับเปลี่ยนบทอ่านใหม่

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

จงวินิจฉัยลักษณะของบทอ่านต่อไปนี้ว่า ข้อใดเหมาะสมให้เขียน Yes ถ้าไม่เหมาะสมให้เขียน No หน้าข้อความนั้น

- 1. บทอ่านที่ผู้อ่านคุ้นเคยดีแล้ว
- 2. ควรเป็นเรื่องนิทานเท่านั้น
- 3. มีความยากสูงกว่าระดับที่อ่านได้ 1 ชั้น
- 4. มีความยาวที่สามารถอ่านจบภายใน 15-20 นาที
- 5. บทอ่านที่ดีไม่ควรมีข้อผิดพลาดมากนัก
- 6. บทอ่านที่เหมาะสมควรมีข้อผิดพลาดตั้งแต่ 50 คำขึ้นไป
- 7. ผู้เก็บข้อมูลควรเลือกบทอ่านไว้ 2 บทที่มีความยากง่ายต่างกัน
- 8. ผู้เก็บข้อมูลควรเปลี่ยนบทอ่าน เมื่อพบว่ายากเกินกว่าที่เด็กจะอ่านได้

2. การเตรียมบทอ่านเพื่อการบันทึกเสียง

ผู้อ่านจะอ่านข้อความจากหนังสือหรือบทความที่คัดเลือกตามเกณฑ์ในข้อ 1 ถ้าผู้อ่านเป็นนักเรียน การใช้บทอ่านจากแบบเรียนหรือหน้าหนังสือจริงก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาด้านความยากง่ายที่อาจเกิดจากการพิมพ์หรือตัดลอกจากต้นฉบับที่ตีพิมพ์ สำหรับครูหรือผู้เก็บข้อมูลจะใช้บทอ่านเดียวกันกับที่ให้ผู้อ่านอ่าน อาจใช้วิธีถ่ายสำเนาหรือพิมพ์คัดใหม่ก็ได้ แต่จะต้องให้มีข้อความตรงตามต้นฉบับที่ให้เด็กหรือผู้อ่านอ่าน บทอ่านที่ครูหรือผู้เก็บข้อมูล ใช้ให้ประโยชน์ได้หลายอย่างคือ

- 1) จะเป็นแบบบันทึกข้อมูล (Worksheet) ไปในตัว
- 2) ในขณะที่เด็กหรือผู้อ่านอ่านออกเสียง ผู้เก็บข้อมูลก็จะอ่านตามไปด้วย ทำให้ติดตามการอ่านของผู้อ่านได้ทัน
- 3) ใช้บันทึกข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้อ่าน ตลอดจนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่สังเกตเห็นได้จากการอ่าน โดยที่ไม่ปรากฏในแถบบันทึกเสียง และ
- 4) ช่วยให้ผู้เก็บข้อมูลทบทวนเนื้อหาการอ่าน เพื่อเตรียมการสำหรับการเล่าเรื่องของผู้อ่านหลังจากอ่านจบแล้ว

การบันทึกข้อมูลของผู้เก็บข้อมูลลงในบทอ่านอาจจะไม่สมบูรณ์ หรือมีตกหล่นได้ เพราะต้องตามให้ทันในขณะที่ผู้อ่านอ่าน นอกจากนี้ผู้เก็บข้อมูลอาจต้องทำงานหลายอย่างไปพร้อมๆกัน เช่นจดบันทึกข้อผิดพลาดและฟังเสียงผู้อ่าน ดังนั้นการบันทึกเสียงการอ่านจึงเป็นแหล่งข้อมูลที่จะใช้ตรวจสอบความถูกต้องในการบันทึกข้อมูลได้

บทอ่านที่ใช้บันทึกข้อมูลจะกลายเป็นหลักฐานถาวรของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง และยังใช้เป็นหลักฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปด้วย ดังนั้นแบบบันทึกการอ่าน จึงต้องมีข้อความและความยาวของบรรทัดเท่ากันกับในบทอ่านที่ให้ผู้อ่านอ่าน การเตรียมบทอ่านเพื่อใช้ในการบันทึกข้อมูลจึงต้องมีเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติดังนี้

- (1) คงความยาวของตัวบทอ่านให้เท่ากับต้นฉบับจริงแบบบรรทัดต่อบรรทัด
- (2) แผ่นบันทึกข้อมูลให้ใช้รูปแบบหน้าคอลัมน์เดียว โดยไม่คำนึงว่ารูปแบบในต้นฉบับเป็นอย่างไร ให้ขีดเส้นแบ่งหน้ากระดาษระหว่างบรรทัดสุดท้ายกับบรรทัดแรกของหน้าถัดไป ถ้าต้นฉบับพิมพ์เป็นสองคอลัมน์ ให้ขีดเส้นประคั่นระหว่างบรรทัดสุดท้ายของคอลัมน์แรกกับบรรทัดแรกของคอลัมน์ที่สอง (ในหน้าเดียวกัน)
- (3) เว้นบรรทัดให้ห่างเพื่อที่จะมีที่ว่างสำหรับบันทึกข้อผิดพลาดลงได้โดยสะดวก

- (4) แขนงบันทึกข้อมูลจะต้องมีถ้อยคำตรงกับต้นฉบับ ทั้งการสะกดตัวเครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ขึ้นต้นประโยค

ควรจัดทำแผนบันทึกข้อมูลเอาไว้หลาย ๆ ชุด เพื่อว่าจะได้ใช้กับเด็กหลายคนในขณะที่บทร่องเดียวกันต้องใช้ซ้ำอีกหลายครั้ง ควรจัดทำแผนบันทึกไว้ 2 ชุด สำหรับผู้เก็บข้อมูลจะได้สะดวก และอาจเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการอ่านของผู้อ่านได้จากแผนบันทึกดังกล่าว

เพื่อความสะดวกในการใช้แผนบันทึกข้อมูล ควรจัดระบบตัวเลขบอกหน้าและบรรทัดของบทร่องด้วยตัวเลข 4 หลัก 2 หลักแรกบอกหน้ากระดาษ และ 2 หลักหลังบอกบรรทัด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน้า บรรทัด

01	01	As far as I know there has
01	02	never been a rule against pets in
01	03	a space station. We had just
01	04	never had any pets until Sven

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

จงวินิจฉัยข้อความต่อไปนี้ ข้อใดถูกให้เขียน T ข้อใดผิดให้เขียน F หน้าข้อความนั้น ๆ

- 1. ผู้เก็บข้อมูลและผู้อ่านใช้บทร่องที่มีข้อความเหมือนกันในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง
- 2. ผู้เก็บข้อมูลบันทึกข้อผิดพลาดจากการอ่านลงในแบบที่สร้างขึ้นมาใหม่
- 3. ผู้อ่านอ่านบทร่องจากหนังสือโดยตรง
- 4. แบบบันทึกข้อมูลจะต้องมีข้อความและความยาวเท่ากับบทร่องที่เด็กอ่าน
- 5. แบบบันทึกข้อมูลควรแบ่งเป็นสองคอลัมน์เพื่อความสะดวกในการเขียนข้อความ
- 6. ทุกครั้งที่มีการอ่านออกเสียงจะต้องใช้บทร่องใหม่เสมอ

3. การบันทึกเสียงและการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูล

ขั้นตอนต่อไปในการเก็บข้อมูลข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงคือการบันทึกเสียงการอ่านของผู้อ่านและผู้เก็บข้อมูลทำการบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูลซึ่งก็คือสำเนาของท่านนั่นเอง

การบันทึกเสียงควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ชี้แจงจุดประสงค์และขั้นตอนให้ผู้อ่านทราบล่วงหน้า

ก่อนทำการบันทึกเสียง ผู้เก็บข้อมูลควรชี้แจงถึงจุดประสงค์การบันทึกเสียงให้ผู้อ่านทราบ

การอธิบายขั้นตอนควรประกอบด้วยข้อความต่อไปนี้ และในการบันทึกเสียงแต่ละครั้งควรทบทวนขั้นตอนนี้อีกเสมอ

- 1) ผู้อ่านจะอ่านออกเสียงเรื่องทั้งหมดและจะเล่าเรื่องที่อ่านเมื่ออ่านจบแล้ว
- 2) ในขณะที่อ่าน ผู้เก็บข้อมูลจะปล่อยให้ผู้อ่านอ่านเองโดยตลอดถ้ามีคำยาก ผู้อ่านต้องพยายามอ่านเอง ผู้เก็บข้อมูลจะไม่อธิบายหรือชี้แนะอะไร ผู้อ่านจะใช้กลวิธีการอ่านที่ถนัดหรืออาจจะเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยก็ได้ ถ้าอ่านบางตอนไม่ได้เลยให้ข้ามตอนนั้นไปและอ่านตอนต่อไปจนจบเรื่อง
- 3) ทั้งการอ่านและการเล่าเรื่องจะบันทึกเสียงเอาไว้ เพื่อจะได้นำมาตรวจสอบและเปิดฟังอีกในภายหลัง ผู้เก็บข้อมูลจะบอกเมื่อถึงตอนอ่านจบและตอนเล่าเรื่อง

3.2 ผู้เก็บข้อมูลควรทำบรรยากาศในระหว่างการอ่านและการบันทึกเสียงให้สบาย ๆ ไม่ต้องเคร่งเครียด ถ้าผู้อ่านมีปัญหาเล็กๆน้อยๆในการอ่าน ก็ให้เขาช่วยตัวเองและอ่านต่อไปเรื่อยๆ ผู้เก็บข้อมูลอย่าไปขัดจังหวะหรือทำให้หยุดชะงัก อาจจะกระตุ้นให้กำลังใจให้อ่านต่อไป โดยแนะนำให้ใช้การเดาหรือข้ามคำที่ไม่เข้าใจก็ได้

ตลอดเวลาที่มีการอ่านและการบันทึกเสียง ผู้เก็บข้อมูลจะต้องวางตัวเป็นกลางคือเพียงแต่ฟังเฉย ๆ แม้ผู้อ่านจะอ่านผิดก็ไม่ช่วยแก้ไขได้ ให้เขาอ่านไปจนจบเรื่อง ผู้เก็บข้อมูลไม่ควรพูดหรือเขียนข้อความหรือใช้ภาษาใด ๆ ประกอบ เพื่อช่วยเหลือผู้อ่าน

3.3 ในขณะที่ผู้อ่านพยายามช่วยตัวเอง ผู้เก็บข้อมูลจดบันทึกคำหรือข้อความที่ผู้อ่านอ่านผิดลงในแผ่นบันทึกข้อมูล บันทึกนี้สำหรับผู้เก็บข้อมูลใช้เท่านั้น ไม่ให้ใช้สอนหรือแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้อ่านในช่วงที่กำลังอ่านและบันทึกเสียง รายละเอียดการจดบันทึกข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงจะได้อธิบายในตอนต่อไป

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

จงจัดลำดับขั้นตอนในการบันทึกเสียงและการบันทึกข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงโดยใส่หมายเลข 1, 2, 3, 4, 5 หรือ 6 หน้าข้อความที่เห็นว่าเหมาะสม

- 1. ผู้อ่านอ่านออกเสียงต่อไปจนจบเรื่อง
- 2. ผู้เก็บข้อมูลชี้แจงจุดประสงค์และขั้นตอนการอ่านและการบันทึกเสียง
- 3. ผู้เก็บข้อมูลสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านออกเสียง
- 4. ถ้าผู้อ่านมีปัญหาในการอ่าน ปลอ่ยให้เขาช่วยตัวเอง
- 5. ผู้อ่านเล่าเรื่องที่อ่านว่าจำรายละเอียดอะไรได้บ้าง
- 6. ผู้เก็บข้อมูลทำการบันทึกเสียงการอ่านของผู้อ่าน .

4. การเล่าเรื่องที่อ่าน (Retelling of the story)

ในตอนสุดท้ายของการบันทึกเสียง ผู้เก็บข้อมูลให้ผู้อ่านเล่าเรื่องเมื่ออ่านจบแล้วอาจจะเล่าเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของตัวเองก็ได้ แต่ควรจะให้ผู้อ่านเล่าเป็นภาษาอังกฤษก่อน ผู้อ่านควรได้รับคำชี้แจงก่อนลงมืออ่านแล้วว่า เมื่ออ่านจบแล้วจะให้เล่าเรื่อง ดังนั้นเขาจึงควรจะเข้าใจขั้นตอนของกิจกรรมตอนนี้ดีแล้วว่างานที่ทำทั้งหมดนี้เป็นหน่วยเดียวกันในการทำความเข้าใจการอ่าน

การเล่าเรื่องอาจจะเป็นงานที่ยากสำหรับผู้อ่านบางคน ดังนั้นผู้เก็บข้อมูลอาจจะช่วยชี้แนะโดยใช้คำถามแบบปลายเปิดเฉพาะตอนที่ผู้อ่านข้ามไป คำถามเหล่านี้จะต้องไม่เฉพาะเจาะจงที่เนื้อหาที่ผู้อ่านลืมหรือข้ามไปและไม่เป็นการชี้แนะให้ผู้อ่านสรุปความ ถ้าผู้อ่านออกเสียงผิดในการเล่าเรื่อง (กรณีที่เล่าเป็นภาษาอังกฤษ) ผู้เก็บข้อมูลควรบันทึกไว้ในแผ่นบันทึกการเล่าเรื่องด้วยข้อมูลที่ได้จากการเล่าเรื่องจะนำไปประกอบในการให้คะแนนความเข้าใจการอ่าน ในกรณีที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับผู้อ่าน ผู้เก็บข้อมูลอาจจะให้ผู้อ่านตอบคำถามข้อเขียนก็ได้ ซึ่งอาจจะใช้แบบทดสอบแบบเติมคำ (Cloze Test) หรือแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple-choice Test) ก็ได้ รายละเอียดจะได้อธิบายในตอนต่อไป

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

จงจับคู่ข้อความและคำในคอลัมน์ ก. กับคอลัมน์ ข. โดยเขียนตัวอักษรแสดงหัวข้อในคอลัมน์ ข. หน้าหัวข้อในคอลัมน์ ก.

- ก.
- 1. การจัดความเข้าใจการอ่าน
 - 2. ถ้าผู้อ่านมีปัญหาการอ่าน
 - 3. สิ่งจำเป็นมากในขณะที่อ่านออกเสียง
 - 4. ข้อทดสอบแบบเติมคำ
 - 5. การวัดความเข้าใจการอ่าน
ด้วยข้อเขียน

- ข.
- a. การเล่าเรื่องที่อ่าน
 - b. ผู้เก็บข้อมูลช่วยแก้ไขให้
 - c. ผู้อ่านช่วยตนเอง
 - d. ครูสร้างบรรยากาศที่ดี
 - e. Gloze Test
 - f. Multiple-choice Test

5. การวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง

เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อน ไม่ใช่การสำรวจแต่เพียงผิวเผิน ข้อมูลที่ได้รับจึงมีประโยชน์ในการวางแผนการสอนซ่อมเสริมเฉพาะเรื่องได้เป็นอย่างดี เช่นถ้าผู้อ่านมีจุดอ่อนในด้านการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องผู้สอนอาจจะให้ความช่วยเหลือในด้านนี้ได้มากขึ้น ถ้าผู้อ่านมีความสับสนในการออกเสียงขึ้นต้นคำบางคำเช่น wh กับ th ในคำ with, that; when, then; where, there ผู้สอนอาจจะทำทบทวนให้ผู้อ่านฝึกทักษะการออกเสียงที่เป็นปัญหานี้ได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามการแก้ไขข้อผิดพลาดก็มีขีดจำกัด ผู้สอนควรวิเคราะห์ข้อผิดพลาดให้ได้ว่า ผู้อ่านเกิดความสับสนในลักษณะใด เช่นระหว่างคำ whistle กับ thistle ถ้าผู้อ่านจะใช้ตัวอักษรขึ้นต้นคำแทนที่กันระหว่าง w กับ t แสดงว่าผู้อ่านเกิดความสับสนไม่เฉพาะรูปคำและเสียง หากแต่เป็นเรื่องไวยากรณ์และความหมายด้วยกัน ดังนั้นบทเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริมจึงช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความหมายควบคู่กันไป มิใช่เฉพาะการออกเสียงคำเท่านั้น จึงช่วยให้เด็กกระมัดระวังการอ่านมากขึ้นและคำผิดเหล่านั้นจะค่อยๆหายไป

การวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง จะใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับที่ได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 3 ส่วนรายละเอียดจะได้อธิบายในบทต่อไป

6. การบันทึกผลการวิเคราะห์ข้อมูลลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านเป็นรายคน

หลังจากการวิเคราะห์รูปแบบข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงแล้ว ผู้สอนหรือผู้วิจัยจะแปลข้อมูลและบันทึกผลลงในแผนภูมิแสดงผลการอ่านเป็นรายคน (The Reader Profile) เพื่อผู้สอนหรือผู้วิจัยจะได้แปลข้อมูลการอ่านเกี่ยวกับจุดเด่นหรือจุดด้อยของผู้อ่านในด้านโครงสร้างภาษาและการเข้าใจความหมาย ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการเตรียมบทเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริมการอ่านต่อไป รายละเอียดของการบันทึกข้อมูลในแผนภูมิแสดงผลการอ่านจะได้กล่าวในบทเรียนต่อไป

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 และ 6

จงเติมข้อความในประโยคต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

1. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง ต้องพิจารณาในด้าน (a).....ของข้อผิดพลาดที่ผู้อ่านทำขึ้น
2. (b)จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่าน จะนำไปใช้ในการสอน (c)ได้
3. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านจะนำไปบันทึกใน (d)เป็นรายคน
4. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่าน กระทำกับผู้อ่านเป็น (e)
5. ข้อมูลจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านจะแสดง (f)และ (g)ของผู้อ่านในด้าน (h)และ (i)ของผู้อ่าน

7. สรุป

1. การเลือกบทอ่านเป็นขั้นตอนแรกของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง บทอ่านที่จะให้ผู้อ่านออกเสียงจะเป็นบทนิทานหรือข้อความที่เลือกจากหนังสือแบบเรียนหรือหนังสือทั่วไปก็ได้ มีความยากง่ายสูงกว่าที่ผู้อ่านจะอ่านได้โดยอิสระและเป็น เรื่องที่ไม่เคยอ่านมาก่อนมีความยาวที่จะอ่านให้จบภายในเวลา 15 ถึง 20 นาที บทอ่านที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านนี้ควรมีแตกต่างกันหลายระดับ และเรื่องแรกที่อ่านควรจะยากกว่าเรื่องที่อ่านได้

ในระดับชั้นเรียน เช่นถ้าเป็นนักเรียนชั้น ป.5 ควรให้อ่านเรื่องในระดับ ป.6 เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อผู้อ่านจะมีข้อผิดพลาดบ้าง

2. ขั้นตอนต่อไปคือการเตรียมบทอ่านเพื่อการบันทึกเสียง นั่นคือมีบทอ่านสำหรับผู้่าน และบทอ่านสำหรับผู้เก็บข้อมูลซึ่งมีข้อความเดียวกันและขนาดยาวเท่ากัน ส่วนบทอ่านของครูหรือผู้บันทึกข้อมูลอาจจะถ่ายสำเนาจากต้นฉบับที่ให้ผู้่าน อ่านหรือพิมพ์ขึ้นใหม่ เพื่อความสะดวกในการบันทึกข้อมูลลงไป ควรจะมีตัวเลขบอกหน้ากระดาษและบรรทัดไว้ทางด้านซ้ายมือ เพื่อจะได้นำไปอ้างอิงในตอนวิเคราะห์ข้อมูล

3. หลังจากเลือกบทอ่าน และเตรียมบทอ่านสำหรับใช้ในการบันทึกข้อมูลแล้วขั้นตอนต่อไปก็ให้ผู้อ่านอ่านออกเสียงและบันทึกเสียงไว้ในแถบบันทึกเสียง โดยเริ่มจากบรรทัดแรกถึงบรรทัดสุดท้าย จากนั้นให้ผู้่านเล่าเรื่องที่อ่านมาแล้ว แต่ก่อนที่จะเริ่มขั้นตอนให้ผู้่านเก็บข้อมูลต้องชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนให้ผู้่านเข้าใจว่าเขาจะต้องช่วยตัวเองโดยตลอด ครูหรือผู้เก็บข้อมูลเพียงแต่ฟังเฉย ๆ และจดบันทึกข้อผิดพลาดเอาไว้ แต่ถ้าเกิดปัญหาในการอ่าน ครูควรทำบรรยากาศให้ผ่อนคลาย ไม่ควรทำให้การอ่านต้องหยุดชะงัก

4. หลังจากอ่านข้อความจบเรื่องแล้วให้ผู้่านเล่าเรื่องที่อ่าน หรือให้ตอบคำถามข้อเขียนก็ได้ ถ้ามีการเล่าเรื่องไม่ควรตั้งคำถามชี้แจงให้ผู้่านตอบ แต่อาจจะใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้่านใช้ความคิดของตัวเอง ถ้ามีข้อผิดพลาดในการออกเสียงในระหว่างเล่าเรื่อง ก็ให้บันทึกข้อมูลไว้ด้วย

5. หลังจากได้อ่านออกเสียง เล่าเรื่อง และบันทึกเสียงไว้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อผิดพลาดที่ได้บันทึกไว้ด้วยมือในขณะที่ฟังผู้อ่านออกเสียงกับเสียงจากแถบบันทึกเสียง เป็นการยืนยันข้อผิดพลาดให้สมบูรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ ของข้อผิดพลาดในการอ่านที่รวบรวมไว้เป็นแนวทาง

6. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านจะนำไปบันทึกในแผนภูมิแสดงผลการอ่านเป็นรายคน เพื่อแปลผลการอ่านออกมาเป็นจุดเด่นและจุดด้อยของผู้่านในการใช้กลวิธีการอ่านด้านโครงสร้างภาษาและความเข้าใจการอ่าน

8. การประเมินผลท้ายบท

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. บทอ่านที่จะให้เด็กอ่านออกเสียงควรมีเนื้อเรื่องประเภทใด

1. นิทาน 2. สารคดี 3. เรื่องสั้น 4. ข้อ 1 และ 2 ถูก

2. บทอ่านการออกเสียงควรมีความยากง่ายระดับใด

1. ระดับชั้นของเด็ก 2. สูงกว่าระดับชั้นเรียน
3. ต่ำกว่าระดับชั้นเรียน 4. ไม่มีจำกัด

3. การเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงควรวีธีใด
 1. อ่านออกเสียงอย่างเดียว
 2. บันทึกเสียงอย่างเดียว
 3. ทั้งอ่านออกเสียงและบันทึกเสียง
 4. ครูเป็นผู้จดบันทึกเท่านั้น
4. เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงได้แก่อะไร
 1. แถบบันทึกเสียง
 2. บทอ่านของเด็ก
 3. แบบบันทึกเสียงที่จัดทำขึ้นเป็นพิเศษ
 4. ข้อ 1 และ 2 ถูก
5. แบบบันทึกข้อมูลการอ่านออกเสียงที่ครูใช้ควรมีลักษณะอย่างไร
 1. มีข้อความตรงตามบทอ่านของเด็ก
 2. เป็นกระดาษเปล่าสำหรับครูใช้บันทึกข้อความ
 3. มีเฉพาะคำใหม่ที่เด็กไม่เคยอ่านมาก่อน
 4. เป็นกระดาษอัดสำเนาข้อความซึ่งครูต้องใช้ประกอบ
6. ครูมีบทบาทอะไรบ้างในขณะที่ให้เด็กอ่านและบันทึกเสียง
 1. สร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลาย
 2. ทำตัวเป็นกลาง คือนิ่งเฉยๆ ไม่ให้คำแนะนำอะไร
 3. พยายามอธิบายและชี้แนะคำยากให้แก่เด็กเมื่ออ่านไม่ได้
 4. ข้อ 2 และ 3 ถูก
7. ในขณะที่อ่านออกเสียง เด็กอ่านคำหรือข้อความไม่ได้ ครูควรจะทำอย่างไร
 1. ให้เด็กช่วยตัวเอง
 2. อธิบายชี้แนะให้ความหมายที่ถูกต้อง
 3. ปิดเทปและหยุดการอ่านไว้ก่อน
 4. ครูเล่นิทานสนุกๆ ให้ฟังเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดี
8. ใครเป็นคนเล่าเรื่องที่อ่าน
 1. นักเขียน
 2. ครู
 3. ทั้งนักเขียนและครู
 4. นักเรียนที่อ่านเก่ง
9. ใครเป็นผู้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง
 1. ครูผู้สอน
 2. ผู้ทำการวิจัย
 3. ผู้อำนวยการอ่าน
 4. ข้อ 1 และ 2 ถูก
10. ข้อผิดพลาดในการอ่านจะแสดงให้เห็นสมรรถภาพการอ่านของเด็กในลักษณะใด
 1. จุดเด่น
 2. จุดด้อย
 3. ความเข้าใจการอ่าน
 4. ถูกทุกข้อ